

РЕШЕНИЕ

№ 2698

гр. София, 17.05.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.04.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мадлен Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Попова

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Симона Попова, като разгледа дело номер **1303** по описа за **2012** година докладвано от съдия Мария Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 228 от АПК.

С решение от 01.07.2011 г. по НАХД № 15492/2010 г., Софийски районен съд, НО, 14 състав е отменил наказателно постановление (НП) № 105 ОТ 13.10.2010г., издадено от директора на офис „ П.” при ТД на НАП – С., с което на [фирма], на основание чл. 179 от ЗДДС, за нарушение на чл. 125, ал. 5, във вр. с ал. 1 от ЗДДС е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 500 лв.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от упълномощен представител на ТД на НАП - С., в която се моли да бъде отменено решението като незаконосъобразно и неправилно и да се постанови друго, с което да бъде потвърдено НП. Излагат се подробни доводи, че установеното нарушение е формално, поради което преценката на съда за маловажност на случая е неправилна, като наказващият орган се е съобразил с разпоредбата на чл. 27 от ЗАНН, поради което е наложил санкция в размера на предвидения от закона минимум.

Ответникът се представлява от адв.М., която изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Представени са писмени бележки в тази насока.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София-град, като прецени събраните по делото доказателства и основанията, изложени в касационна жалба, разгледани по реда на чл. 218 - 220 от АПК, намери за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, от лице с правен интерес и е допустима. По същество е неоснователна по следните съображения:

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите при съставянето на акта за установяване на административно нарушение (АУАН), както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

По делото не е имало спор относно фактичката обстановка. При анализ на събраните по делото доказателства, първоинстанционният съд е достигнал до заключение, че по безспорен начин е установено наличие на административното нарушение, за което е наложена административната санкция. Касае се за формално нарушение, което е изпълнено със закъснение от два дни. Районният съдия е обосновал извода, че са налице предпоставките за приложението на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

Така постановеното решение е законосъобразно, обосновано и правилно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Съгласно разпоредбата на чл. 125, ал. 5 от ЗДДС справка-декларация, съставена въз основа на отчетните регистри по чл. 124 от ЗДДС се подава до 14-о число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнася. По силата на чл. 179 от ЗДДС, регистрирано по този закон лице, което, като е длъжно, не подаде справка-декларацията по чл. 125, ал. 1, декларацията по чл. 125, ал. 2, отчетните регистри по чл. 124, декларацията по чл. 157, ал. 2 или не ги подаде в предвидените срокове, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и еднолични търговци, в размер от 500 до 10 000 лв.

Деянито, за което е наложена имуществена санкция на [фирма] е обявено от закона за наказуемо с административно наказание.

Не се спори по делото, че дружеството е подало месечната справка-декларация по ЗДДС за отчетен период м. 03.2010 г. на 16.04.2010 г. Формално е осъществен състав на нарушението на чл. 125, ал. 5, вр. с ал. 1 от ЗДДС, но е налице маловажен случай, тъй като реално не са засегнати, нито са застрашени защитените чрез нормите на чл. 125 от ЗДДС обществени отношения, гарантиращи нормалното функциониране на фискалната система на държавата. Упълномощено лице от дружеството е представило с два дни закъснение - 16.04.2010 г. справка-декларация, която е била приета с вх. № 0985026.

Декларацията е подадена преди органите по приходите да констатират нарушението, от което следва, че задължението е изпълнено доброволно. Видно от мотивите на спорното НП, нарушението е извършено за първи път.

Независимо, че административното нарушение, за извършването на което е издадено наказателното постановление, е формално по своя характер и за неговата съставомерност не е необходимо настъпване на вредни последици, случаят законосъобразно и правилно е преценен от СРС като маловажен. Разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН не поставя ограничение в приложното си поле, с оглед вида на нарушенията: резултатни или формални. В този смисъл, не може да се обоснове извод, че само поради обстоятелството, че в състава на нарушението не се включва настъпване на общественоопасни последици, извършването на това нарушение не може да бъде квалифицирано като маловажен случай. Преценката дали извършеното административно нарушение е маловажен случай се прави с оглед на засегнатите от

деянието обществени отношения, липсата или незначителността на причинените в резултат от деянието общественоопасни последици, всички обстоятелства, при които деянието е намерило проявление в обективната действителност: време, място, обстановка на извършването му, начин и средства за осъществяването му, причините и условията, мотивирали извършителя да пристъпи към осъществяване на деянието, наличието или липсата на данни за други извършени нарушения.

Разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН предвижда, че за “маловажни случаи” на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Прилагайки тази разпоредба, наказващият орган всъщност освобождава от административнонаказателна отговорност, а това освобождаване не може да почива на преценка по целесъобразност. Изразът в закона “може” не обуславя действие при “оперативна самостоятелност”, а означава възлагане на компетентност. Отнася се за особена компетентност на наказващия орган за произнасяне по специален, предвиден в закона ред, а именно - при наличие на основанията по чл. 28 от ЗАНН, да не наложи наказание и да отправи предупреждение, от което произтичат определени законови последици.

Преценката за “маловажност на случая” подлежи на съдебен контрол. В неговия обхват се включва и проверката за законосъобразност на преценката по чл. 28 от ЗАНН. Както дейността на административно-наказващия орган, така и тази на съда, по своя характер е правораздавателна, но осъществявана в различни фази, поради което и двата органа разполагат с правомощия да преценяват наличието на маловажен случай и да приложат неговите последици.

Когато съдът констатира, че предпоставките на чл. 28 от ЗАНН са налице, но наказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на наказателното постановление поради издаването му в противоречие със закона. Разбирането за обхвата на съдебния контрол е в съответствие и с практиката на Европейския съд по правата на човека по приложението на чл. 6, ал. 1 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи, според която съдът не може да бъде ограничаван в своята юрисдикция, когато решава правния спор.

В конкретния случай, безспорно е установено, че задължението е изпълнено доброволно, справка-декларация е подадена със закъснение само от два дни и при липса на предходни нарушения от страна на санкционираното лице. Всички тези обстоятелства обосновават извод за маловажност на случая, поради което са налице предпоставки за приложението на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, но административнонаказващият орган не е приложил последната и в този смисъл наказателното постановление е издадено в противоречие със закона.

Като е отменил НП на това основание, Софийският районен съд е постановил законосъобразно и правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град, VIII-ми касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 01.07.2011 г., постановено по НАХД № 15492/2010 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 14-ти състав.

Решението е окончателно .

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.